10/06/2023

Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης, Το κέρδος όλο του Ευαγγελίου είναι οι Άγιοι Πάντες!

/ Πνευματικά Αποσπάσματα

Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης

Περί των Αγίων

Προοίμιον εις τον Συναξαριστήν

Καιρός ήδη είναι να καλέσω άπαντας τους χριστιανούς εις την του Συναξαριστού τούτου ανάγνωσιν. Έλθετε λοιπόν πάντες οι

πατριάρχαι, αρχιερείς τε και ιερείς, και όσοι της των κληρικών τυγχάνετε τάξεως. Έλθετε βασιλείς και ηγεμόνες και άρχοντες. Έλθετε πάντες οι από Χριστού ονομαζόμενοι ορθόδοξοι χριστιανοί, ο περιούσιος λαός του Κυρίου, άνδρες και γυναίκες, μικροί και μεγάλοι, νέοι και γέροντες.

Ο γαρ Συναξαριστής ούτος, πολύφωτός εστιν Ουρανός, ο οποίος, ως μέγαν μεν Φωστήρα και λαμπρότατον Ήλιον έχει τον Δεσπότην Χριστόν, ως Σελήνην δε αργυροειδή και πλησιφαή έχει την Υπεραγίαν Θεοτόκον, ως αστέρας δε απλανείς και ανεκλείπτους περιέχει όλους τους χορούς των αγίων απάντων. Όθεν φωτίζει, θερμαίνει, ζωοποιεί και διεγείρει προς γονιμότητα των αρετών, όλην την του Χριστού Εκκλησίαν, και πάσαν την υφήλιον Κτίσιν.

Ο Συναξαριστής ούτος, δικαίως πρέπει να ονομασθή Κήπος πολυειδής και ευωδέστατος της του Χριστού αγίας Εκκλησίας, γεμάτος από Ρόας και Ακρόδρυα, από Νάρδους και Κρόκους, από Καλάμους και Υακίνθους, από Ναρκίσσους και Κινναμώμους και από όλα τα πρώτιστα και ευωδέστατα μύρα τε και αρώματα, με του οποίου τας αγλαΐας και χάριτας, αύτη γλυκαίνει, ευφραίνει, χαροποιεί και ευωδιάζει τα εδικά της τέκνα, έκαστον κατά την οικίαν τάξιν και το επάγγελμα.

Περί ου έγραφεν η Ασματίζουσα Νύμφη: «έρχου Νότε, διάνευσον Κήπόν μου, και ρευσάτωσαν αρώματά μου» (Ασμ. δ’ 16), και πάλιν: «καταβήτω αδελφιδός μου εις κήπον αυτού, και φαγέτω καρπόν ακροδρύων αυτού» (Ασμ. ε’ 1). Όθεν διά τον κήπον τούτον, δίκαιον είχε να γράφη προς Αυτόλυκον Θεόφιλος ο έκτος της Αντιοχείας επίσκοπος, ότι η Εκκλησία είναι κατά αλήθειαν Κήπος, εις τον οποίον ευρίσκονται Ρόδα μαρτύρων, Κρίνα Παρθένων, Ια χηρευουσών και Κισσοί των υπάνδρων.

Διά τούτο η Μαγδαληνή Μαρία, και λανθασθείσα (διά να ειπώ έτσι) δεν ελανθάσθη, και παραγνωρίσασα, δεν επαραγνώρισεν, όταν εν τω κήπω ενόμισεν ως κηπουρόν τον Δεσπότην Χριστόν. Επειδή ο Ιησούς Χριστός, Αυτός εστάθη ο αληθινός κηπουρός του Κήπου τούτου Συναξαριστού, και Αυτός εφύτευσεν εν αυτώ με την παντοδύναμον δεξιάν Του, τα πολυειδή και παντοδαπά και πολυποίκιλα δένδρα των αγίων απάντων, και έδειξεν αυτόν ασυγκρίτως καλλίτερον από τους εν τη Ασία κήπους και παραδείσους, ους εφύτευσεν ο βασιλεύς Κύρος.

Και από τους κρεμαστούς κήπους της Βαβυλώνος, οίτινες ήτον ένα από τα επτά θαύματα του Κόσμου, ή μάλλον ειπείν, ο καρπός όλος της ενσάρκου οικονομίας του Θεού Λόγου, και το τέλος της επιφοιτήσεως του αγίου Πνεύματος εν είδει

πυρίνων γλωσσών, της γενομένης κατά την ημέραν της Πεντηκοστής.

Και το κέρδος όλον του Ευαγγελίου, του κηρυχθέντος εν όλω τω κόσμω υπό των ιερών αποστόλων, εστάθησαν οι άγιοι Πάντες, οι περισσότεροι από τους οποίους περιέχονται εν τω Συναξαριστή τούτω. Όθεν περί του καρπού τούτου έλεγεν ο Κύριος προς τους ιερούς αποστόλους: «εν τούτω εδοξάσθη ο Πατήρ μου, ίνα καρπόν πολύν φέρητε, και γενήσεσθε εμοί μαθηταί» (Ιωάν. ιε’ 8).

Ο Συναξαριστής ούτος πρέπει να ονομασθή κοινόν ψυχών ιατρείον, από το οποίον κάθε Χριστιανός, οποίας αν είη τάξεως και βαθμού, λαμβάνει την ιατρείαν του πάθους του, όθεν είπεν ο μέγας Βασίλειος: «οι βίοι των μακαρίων ανδρών ανάγραπτοι παραδεδομένοι, οίον εικόνες τινές έμψυχοι της κατά Θεόν πολιτείας, τω μιμήματι των αγαθών έργων πρόκεινται. Και τοίνυν, περί όπερ αν έκαστος ενδεώς έχοντος εαυτού αισθάνεται, εκείνω προσδιατρίβων, οίον από τινος κοινού ιατρείου, το πρόσφορον ευρίσκει τω αρρωστήματι φάρμακον» (Επιστ. α’).

Και καθώς οι ζωγράφοι, όταν θέλουν να μεταγράψουν καμμίαν εικόνα από άλλην εικόνα, αποβλέπουν συχνά εις το πρωτότυπον, και έτσι μιμούνται τούτο και μεταφέρουν εις την ειδικήν τους εικόνα, τοιουτοτρόπως και οι Χριστιανοί, όσοι θέλουν να μιμηθούν ακριβώς τας αρετάς των αγίων, των εν τω Συναξαριστή τούτω περιεχομένων, συχνά πρέπει να αναγινώσκουν τους βίους αυτών και τα Συναξάρια, ως είπε πάλιν τούτο ο μέγας Βασίλειος: «ώσπερ οι ζωγράφοι, όταν από εικόνων εικόνα γράφωσι, πυκνά προς το εαυτών σπουδάζουσι μεταθείναι φιλοτέχνημα, ούτω δη τον εσπουδακότα εαυτόν πάσι τοις μέρεσι της αρετής απεργάσασθαι τέλειον, οιονεί προς αγάλματα κινούμενα και έμπρακτα, τους βίους των αγίων αποβλέπειν, και το εκείνων αγαθόν, οικείον ποιείσθαι διά μιμήσεως» (αυτόθι).

Παραδείγματος χάριν, εάν εσύ ο αναγινώσκων είσαι Πατριάρχης, αναγίνωσκε τα εν τω βιβλίω τούτω περιεχόμενα Συναξάρια των μακαρίων εκείνων και αγίων Πατριαρχών, οίτινες ευηρέστησαν τω Θεώ διά θεωρίας και πράξεως.

Εάν είσαι αρχιερεύς, μιμού τους εν τω Συναξαριστή τούτω αγίους και αοιδίμους εκείνους αρχιερείς.

Εάν υπάρχης ιερεύς, ακολούθει εις τους ενταύθα περιεχομένους ευλαβείς και αγίους ιερείς, οίτινες φυλάξαντες καθαρόν το αξίωμα της ιερωσύνης, εχρημάτισαν φίλοι Θεού.

Εάν έχης το του διακόνου επάγγελμα, απόβλεπε εις το παράδειγμα των ευαρεστησάντων τω Χριστώ διακόνων, ή δι᾽ ομολογίας ή διά μαρτυρίου ή διά

αρετής, οίτινες περιέχονται εν ταύτη τη βίβλω.

Εάν ενεδύθης το μοναχικόν σχήμα και έγινες μοναχός, μιμού τα τα ενταύθα αναφερόμενα πολυάριθμα πλήθη των οσίων και μοναχών, οίτινες καταφρονήσαντες των γηίνων απάντων, και άραντες επί ώμων τον ελαφρόν ζυγόν του Χριστού, επολιτεύθησαν θεαρέστως, και της αιωνίου δόξης κατηξιώθησαν, και φεύγε μεν τα παραδείγματα της παρακοής, οποία μάλιστα είναι ο μοναχός εκείνος και μάρτυς, ου η διήγησις αναφέρεται κατά την δεκάτην πέμπτην του Οκτωβρίου, και ο μοναχός Μάλχος, ου η διήγησις ευρίσκεται κατά την εικοστήν έκτην Μαρτίου, ζήλου δε και ακολούθει εις τα παραδείγματα της υπακοής, οποία είναι, Ακάκιος ο εν τη Κλίμακι, ο εν τη εικοστή έκτη του Νοεμβρίου αναφερόμενος, και Παύλος ο απλούς, ο εορταζόμενος κατά την εβδόμην Μαρτίου.

Εάν είσαι Παρθένος μοναχή, τρέχε οπίσω εις τα ίχνη τόσων και τόσων Παρθένων και μοναζουσών, των εν τω Συναξαριστή τούτω περιεχομένων, και γίνου παρθένος, όχι μόνο κατά το σώμα, αλλά και κατά την ψυχήν, όχι μόνον κατά τας αισθήσεις, αλλά και καθ᾽ όλας τας κινήσεις, τας σωματικάς τε και ψυχικάς. Άκουσον γαρ τι λέγει ο Χρυσορρήμων: «την παρθένον, ου τω σώματι μόνον καθαράν είναι δεί, αλλά και τη ψυχή. είγε μέλλοι τον άγιον υποδέχεσθαι Νυμφίον». και πάλιν: «Παρθενείας όρος, το και σώματι και πνεύματι είναι αγίαν» (Λογ. Παρθενίας)…

Συνεχίζεται

Από την ιστοσελίδα της Ιεράς Μονής Τιμίου Προδρόμου Καρέα, https://www.imaik.gr/?p=3287

Πηγή: Pemptousia.gr (Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)